

Refleksjonsbrev

Marihøna

Mars 2024

Gripe, lukte, lytte, kjenne, stirre, slikke, smake – utforske

Som dere har lest om tidligere er vi glad i sansemotoriske aktiviteter her på Marihøna, som for eksempel vann. I tillegg til vann er også «den magiske sanden» en av våre favoritter for øyeblikket. «Den magiske sanden» har blitt en møteplass for oss hvor vi kan samles alle sammen og oppleve og utforske ulike sanseuttrykk på individnivå og i fellesskap. Her er det plass og rom til oss alle uavhengig av våre individuelle forutsetninger. Vi samles rundt den røde baljen med stor iver og hver gang vi løfter lokket er det like stor entusiasme, som om hver gang er den første. Vi tar i bruk alle våre sanser og setter i gang oppdagelsesferden. Den røde baljen med sand gir oss et hav av muligheter og de sanselige inntrykkene er mange.

«SEEEE! Han spiser sand!» også ler de litt før alle samme plutselig står med en munnfull av sand i munnen sin og smaker. De ser på hverandre med store øyne, smiler litt usikkert før de aller fleste skjærer en grimase og spytter det ut, deretter braser det ut i mer latter før utforskningen får nye bein å gå på. Vi tilfører andre leker, drysser det i håret og kaster det opp i luften. Vi gjør, ser på hverandre, utveksler blick og teorier om hva som er mulig å gjøre. På denne måten utvikler vi oss, på denne måten skaffer vi oss erfaringer vi kan bygge på. Her dannes det gode, trygge og nære relasjoner i møte med hverandre og «det tredje». Vi kommer sammen om noe som vi alle opplever som meningsfullt og interessant og her får også relasjonene bein og gå på slik at de blir litt nærere og litt sterkere for hver gang.

Og ja, hvis dere lurte, «kaosangsten» til de voksne får kjørt seg. Men den er det absolutt viktig å stå i og lære seg å takle. Om den får styre går vi nemlig glipp av så mange muligheter, så mange gode møteplasser hvor barn får være barn, hvor deres utforskertrang og lyst får stå i sentrum, der vi får være i prosess, oppdage, erfare og utvikle.

«den røde baljen med sand»

Hvem er jeg i møte med deg?

Hvem er vi i møte med hverandre? Kan vi, som mennesker, være selve møteplassen? Hva er tilstedeværende voksne og hva gjør tilstedeværende voksne med samspillet og relasjoner?

Barn trenger å møte voksne som evner å være til stede med «hele seg», sin oppmerksomhet, raushet, oppmuntring og støtte. De trenger voksne som har nok av spørrende, rosende og støttende ord, og de trenger også voksne som er stabile, samt tydelige i sin kommunikasjon.

Å lytte er ikke nødvendigvis det samme som å høre. Å lytte handler ikke om teknikk, men mer om holdninger og mental tilstedeværelse. En tilstedeværende voksen viser med hele seg at h*n er interessert. Tydelige voksne kommuniserer det samme med øynene og kroppen som de kommuniserer verbalt. Å lytte aktivt betyr at man tar i mot den andres følelser og aksepterer dem slik som de er. Det handler om å vise barn at du tåler alle deres uttrykk, at du er en varm og trygg havn som kan omfavne og veilede når det blir vanskelig.

«Oi. Jeg ser at du gråter!»

«Jeg er trist»

«Det ser jeg. Hva trenger du at jeg gjør?»

*Barnet ser forsiktig opp på meg, men svarer ikke. Jeg spør etter hvert om h*n trenger en klem, men barnet rister på hodet. «Vil du at jeg skal gå?» barnet rister fortsatt på hodet. «Ok, vil du kanskje at jeg bare skal sitte her? Ved siden av deg.» barnet nikker samtykkende, og der blir vi sittende i stillhet og se på alt som skjer rundt oss før barnet til slutt klatrer opp på fanget og kryper inn i armkroken. Tål stillheten!*

Disse situasjonene er unike og akkurat her og nå, i disse øyeblikkene, vokser relasjonene oss i mellom seg sterkere. Vi har jobbet mye og bevisst gjennom barnehageåret om følelser, og vi ser mange gode situasjoner barna seg i mellom hvor de utviser så mye omsorg og hensyn ovenfor hverandre. En trøstende klem når man er lei seg eller litt stryk på ryggen som en påminnelse om at «hei, jeg ser deg». Dette er det tilstedeværelse gir, et trygt fellesskap hvor det er plass og rom til oss alle, hvor vi alle er betydelige og viktige. Dette betyr ikke at det aldri er konflikter eller at vi aldri er uenige, men vi blir stadig bedre på å ta hensyn og gi hverandre plass. Uenighet og konflikter er også en viktig del av det å bli kjent med seg selv og andre på. Og hvor hadde vi vært hvis vi alle bare var enige?

